

विचर्चि

तेन निजां खेरेषु रिखस्य वृत्तौ विजयहृद्ये-
नैवास्य ग्रहणात् खेगुणः। ध न, विनक्ति
विङ्क्ते। विविचर्चि दिवः सुरान् इति
एथक् करोमोत्थः। औ, वेत्ता। इति दुर्गा-
दासः।

विचर्चिलः, पुं, मल्लीप्रभेदः। मदनकट्टचः। इति
मेदिनी। खे, १६४। (यथा राजेन्द्रकर्मपुरे १००।
“कुन्दः कन्दलितयथं विचर्चिलः कम्पाकुलं केतकः
सातङ्गं मदनः सदैवमलसं सुक्तोऽतिसुक्तदमः।”)
विचर्चणः, पुं, (विशेषण चष्टे धर्मादिमुपदि-
शतीति। वि + चर्च + “अनुदात्तेश्च हलादेः।”
३। २। १४६। इति कर्त्तरि युच्।) पङ्कितः।
इत्यमरः। (यथा रघुवंशे। ५। १६।

“ततो यथावद् विद्विताभ्यराय
तस्मै स्यादेव प्रविचर्चिताय।
बर्णाभ्रमाळां गुरवे सर्वार्थो
विचर्चणः प्रस्तुतमाचक्षते।”)

निपुणे, त्रि। इति राजनिर्घण्टः। (यथा भाग-
वते। १। ५। १६।

“विचर्चणोऽस्य हति वेदितुं विभो
अनन्तपारस्य निरुत्तितः सुखम्।”

नानार्थदर्शी। यथा ऋग्वेदे। ४। ५३। २

“विचर्चणः प्रथयन्नाष्ट्रमुन्मूलो जन्तुं सविता
सुप्तसुकथम्।”

“विचर्चणः विविधं द्रष्टा।” इति तद्गाथ्ये
वायवः।)

विचर्चया, स्त्री, नागदन्ती। इति राजनिर्घण्टः।

विचर्चुः, [सु] त्रि, (विगतं प्रत्यक्षितेऽपि वस्तुनि
अपगतं चक्षुर्यस्य।) विमनाः। इति त्रिकाण्ड-
शेषः। (विगते नष्टे चक्षुषौ यस्य।) विगतचक्षुषि,
त्रि। (यथा, महाभारते। १२। ६५। ३४।

“अनरा विचर्यं गान्ति यथा प्रथि विच-
क्षुषः।”

विशष्टे चक्षुषो यस्य सः। ट्कार्यंशेषः कश्चिद्
योहा। यथा, हरिवंशे। १४१। ६।

“कृतवर्मा सुदंष्ट्रश्च विचक्षुरिरिमहंनः।”)

विचर्चनं, स्त्री, (विशेषण चयनम्।) मार्गणम्।
इत्यमरः।

विचर्चिका, स्त्री, (विशेषण चर्चते पाणिपादस्य
त्वक् विदायंते अनया इति। चर्चं तर्चने +
“रोगाख्यायां स्तुन् बहुलम्।” ३। १। २०८। इति
स्तुन्। टापि अत इत्यम्।) रोगविशेषः।
विकच इति भाषा। तत्पर्यायः। कच्छूः २ पाम
३ पामा ४। इत्यमरः। अपि च।

“कच्छूः कच्छूः पाम पामा पादरोगे विच-
र्चिका।”
इति शब्दरत्नावली। ३।

तदौषधम् यथा,—

“करवीरं शृङ्गारं लवणं कुडककंठम्।

चतुर्गुणैश्च मन्त्रैश्च पथैश्चैतलं हरेत्ततः।

पामां विचर्चिकां कुडकमभ्यङ्गि ब्रह्मणि वै।”

इति गारुडे २०७ अध्यायः। ३।

विचारः

अन्वयः।

“मरीचं त्रित्तं कुष्ठं हरितालं मनःशिला।
देवदारु हरिद्रं हे कुष्ठं मारीचं च चन्दनम्।
विशाला करवीरश्च अकैजीरं सकृत् पलम्।
एषाञ्च कार्ष्णिकी भागो विषस्याङ्गपलं भवेत्।
प्रस्यं कटुकतेलस्य गोमूत्रेऽष्टगुणे पचेत्।
रत्नपात्रे लौहपात्रे वा शूनेऽष्टदिना पचेत्।
पामा विचर्चिका चैव द्वाद्विष्कोटकानि च।
अभ्यङ्गेन प्रणश्यन्ति कोमलत्वच जायते।
प्रस्तान्यापि शिवाणि तेषु नानेन न्यचयेत्।
चिरोत्थितमपि शिवां विचर्यं तत्तृणान् द्वयेत्।”
इति गारुडे १६८ अध्यायः। ३।

स्वल्पकुष्ठविशेषः। यथा।

“एकं कुष्ठं सूतं पूर्वं गजचर्म ततः सूतम्।
ततश्चर्मदलं प्रोक्तं ततश्चापि विचर्चिका।
विपादिकाभिधा सैव पामा कच्छूस्ततः परा।
ततो दंष्ट्रश्च विष्कोटः किटिमश्च ततः परम्।
ततश्चालमर्कं प्रोक्तं शतारुश्च ततः परम्।
सुदकुष्ठानि चैतानि कथितानि भिषग्वरैः।
सकच्छुः पिडका श्यावा बहुसावा विच-
र्चिका।”

पिडका सुदपिडका।

“दास्यते त्वं खरा रूक्षा जालोर्ज्ञेया विच-
र्चिका।

पादे विपादिका ज्ञेया स्थानभेदाद् विचर्चिका।”
दास्यते विदायंते। केचिद्विचर्चिकातो विपा-
दिकां विभ्रमाहुः। इति भावप्रकाशः।
(या च महापातकशेषभोगचर्चुं वैदिककर्म-
प्रतिबन्धिका च। यथा, शुद्धितत्त्वतभविष्य-
पुराणीयमध्यतन्त्रे षष्ठाध्याये।

“शृङ्ग कुष्ठगणं विप्र उत्तरीचरतो शुभम्।
विचर्चिका तु दुश्कर्मा चर्चरीयस्तृतीयकः।

विकर्षत्रैणताम्रौ च क्षण्यन्ते तथाऽकम्।

एषां मध्ये तु यः कुष्टो गर्हितः सर्वकर्मसु।

ब्रह्मवत् सर्वगान्धु गच्छे भाले तथानसि।

रते च प्रोपयेत् तीर्थं अथवा तरुमूलके।”

कदाचित् अग्निजन्मभूमिकस्येऽपि विचर्चिका
उत्पद्यते। यथा दृष्टत्संहितायाम्। ३२। १४।

“आर्येऽध्वमुदनाशः

सजिजाश्रयसङ्गतो श्रुपतिवैरम्।

द्वाद्विचर्चिकांस्वर-

विसर्पिकाः पाक्षुरोगश्च।”)

विचलः, त्रि, अस्थिरः। विपूर्वचलघातोरल-
प्रत्ययेन नियमः।

विचलितः, त्रि, गतितः। स्वलितः। विपूर्वचल-
घातोः क्तप्रत्ययेन नियमः। (यथा, मनुः।
७। २८।

“दृष्टो हि सुमहत् तेजो दुर्हरश्चाकृतात्मभिः।
धर्माद्विचलितं हन्ति श्रुपमेव सवास्यम्।”)

विचारः, पुं, (विशेषण चरणं पदार्थादिनिर्णये
ज्ञानमिति। वि + चर + चण।) तत्त्वनिर्णयः।

इति व्यवहारतत्त्वम्। सन्दिग्धे वस्तुनि प्रमा-

विचार्यं

येन तत्त्वपरीक्षा। इति गोपीचन्द्रः। प्रमाणै-
रर्थपरीचयं विमर्शमात्रमिति केचित्। इति
भरतः। तत्पर्यायः। तर्कः २ निर्णयः ३
गुणा ४ चर्चा ५। इति त्रिकाण्डशेषः।
संख्या ६ विचारणा ७। इत्यमरः। चर्चनम् =
संख्यानम् ६। इति तट्टीका। विचारणम् १०
वितर्कः ११ युद्धः १२ बृद्धः १३ ऊहः १४
वितर्कणम् १५। इति शब्दरत्नावली। प्रणि-
धानम् १६ समाधानम् १७। इति जटाधरः।
(यथा, कथासरित्सागरे। ३६। ८८।

“न चैवं चमते नारी विचारं भारमोहता।
यदियं क्रमते राज्ञी तव काम्यं विपन्नतम्।”
नाच्योक्तलक्षणविशेषः। तल्लक्षणं यथा, साहित्य-
दर्पणे। ६। ४४७।

“विचारो युक्तवाक्येषु प्रत्यक्षार्थसाधनम्।”
विचारणं, स्त्री, (वि + चर + णिच् + क्तृच्।)

विचारः। इति शब्दरत्नावली। (यथा,
भागवते। १२। १३। १८।

“तत्र ज्ञानविरागभक्तिसहितं नैष्कर्ममा
विष्कृतम्।

तच्छृण्वन् सुपठन् विचारणपरो भक्ता विसुखे-
न्नरः।”

“एकस्मिन् धर्मिणि विरुद्धनानार्थविमर्शो
विचारणम्। स च संशयस्त्रिधा स्यात् एको
विशेषादर्शने समानधर्मदर्शनात्। अहिर्भू-
रञ्जुर्न। द्वितीयो विशेषादर्शनमात्रे। अत्र
शब्दो निव्योऽनिव्यो वा। तृतीयोऽसाधारण-
धर्मजः यथा भूनिव्या अनिव्या वा। अत्र गन्तो-
ऽसाधारणधर्मः विशेषमपश्यन् संश्रिते गन्वाधि-
करणं निव्यं अनिव्यं वेति दिक्।” इति।

“विचारणे पूर्वस्य।” इति श्रीपतिदत्तज्ञतका-
तन्त्रपरिशिष्टे गोपीनाथतर्काचार्यः।)

विचारणा, स्त्री, (वि + चर + णिच् + युच्।
टाप्।) विचारः। इत्यमरः। (यथा, देवी-

भागवते। १। १८। ४२।
“जीवो ब्रह्म सदैवाहं नात्र कार्या विचा-

रणा।
भेदबुद्धिस्तु संसारे वर्णमाना प्रवर्तते।”)

मीमांसाशास्त्रम्। इति हेमचन्द्रः।

विचारणीयं, त्रि, विचार्यम्। विपूर्वचलान्त(णिजन्त)
चरधातोरनीयप्रत्ययेन नियमम्। स्त्री, शास्त्रम्।
इति हेमचन्द्रः।

विचारितः, त्रि, (विचारः संजातोऽस्य इति
विचार + “तदस्य संजातं तारकादिभ्य इतच्।”

५। २। ३६। इति इतच्।) कृतविचारः।
तत्पर्यायः। विन्नः २ वित्तः ३। इत्यमरः।
(यथा, मनुः। ११। २८।

“आपत्कल्पेन यो धर्मं कुरुतेऽनापदि द्विजः।
स नाप्रोति फलं तस्य परत्रेति विचारितम्।”)

विचार्यं, त्रि, विचारितव्यम्। विचारणीयम्।
विपूर्वचरधातोर्घान्तात् यप्रत्ययेन नियमम्।

(यथा, मार्कण्डेये। ६६। १८।